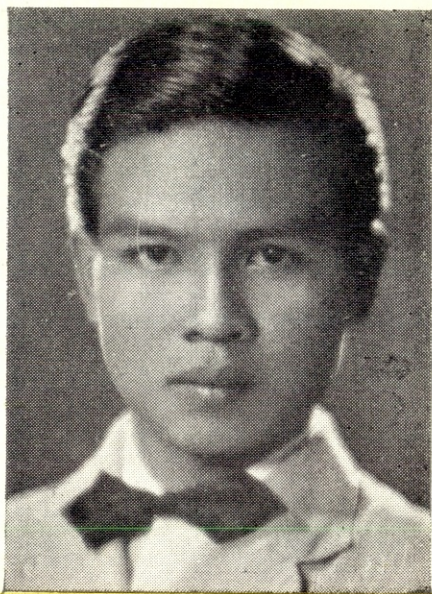

เสริมศักดิ์ รักธรรม

๔๕ พิบูลย์เวคน์

พระโขนง

พระนคร

“คนที่เลวที่สุด อาจให้คำแนะนำที่ดีที่สุด”

ตุภาพบุรุษร่างใหญ่ นัยตาดีเด็ด ร่ามกับบิ่นส้มเป็นนักซัดดินพ่นหญ้า จากกรุงมุ่งสู่แม่โจ้แดนชนบทด้วยใจชอบชีวิตของชายชาติเพื่อนของเราฝนชอบตุนกต๋นนาน แต่บางเวลาเมื่อเขาซึมเศร้าพวกเรา มักจะไม่กต๋นยั่ว ค่อนข้างจะซ้โมโห แต่โมโหชั่วประเดี๋ยวเดียวก็หาย พุดจาชวนผ่าซากแต่ก็ใจดีปอร์ตัยง เขามักจะยิ้มแฉ่งทักทายคนโน้น คนนี้เมื่อเวลาเขาได้รับ จ.ม. ฉบับหนึ่ง ซึ่งพวกเราอยากรู้กันว่ามาแต่ไหน พวกเราชอบเรียกเขาว่า “ต๋ิง” ชอบนอนพอ ๆ กับการกิน แต่ว่าการงานและการเรียนไม่เฉย การกีฬา “ต๋ิง” ก็เป็นหัวหน้าทีมรักบี้ฟุตบอลของเรา ชอบหมากรุกพอ ๆ กับการอ่านหนังสือประเภทเรื่องรมย์แต่ไม่ชอบอ่านตำรา เขามักจะพูดว่า “การจริงจิงกับชีวิตมากเกินไป เหมือนกับการจริงจิงกับดั่งที่ไร้ด๊าระ.”

เขียนโดย วิชาญ ฤกษ์